

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

IX. évfolyam 10. szám

2009. november

SZENT ERZSÉBET LELKI NAP

Az Isten vonzásában élő ember szeretete és önjárandékozása nem korlátozódik szűk családjára, túllép háza küszöbén, és egyre tovább terjed. Szent Erzsébet hitt abban, hogy amit a legkisebbek közül egynek tesz, azt az Úrnak teszi (Mt 25,40) Erre az evangéliumi igazságra képes volt ráirányítani férje figyelmét is. Így ismerte fel Lajos őrgróf Krisztust a leprásban. Erzsébet tizenkilenc évesen özvegyen maradt három gyermekével. A palotát önként elhagyta, hogy továbbra is a Krisztussal való egységben éljen a szegényekért. Szent Erzsébet vallásossága sohasem lett

önmagába forduló élménykeresés, abból mindig a szolgálat lelkülete fakadt.*

A legkisebbekben Krisztust szolgáló Erzsébet lelkületét szeretnénk jobban a magunkévá tenni, befogadni a Szent Erzsébet lelki napon, november 14-én szombaton. Kitűnő alkalom ez a szombat délután arra, hogy megtisztult, befogadásra kész lélekkel készüljünk templombúcsúnkra, Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepére (november 19.).

Assisi Szent Ferenc és a mi Szent Erzsébetünk kortársak voltak. Erzsébetet mélyen megragadta az az út, amelyen Ferenc elindult Krisztus követésében. Ezt az „utat”, a ferences lelkiséget 1209-ben, éppen 800 éve hagyta jóvá III. Ince pápa. Ferenc útját – amely Erzsébet sajátja is lett – alkalmunk lesz közelebbről is megismerni a lelki napon egy ferences szerzetesnő által. Ferenc világiak (családban élők) számára létrehozott rendjéről egy ferences házaspártól fogunk hallani. A mi Erzsébetünk ebbe a világi harmadrendbe lépett be, és a mai napig ennek a ferences ágnek a védőszentje.

* *Forrás: Kilenced Árpád-házi Szent Erzsébethez; Pázmáneum, 2007, 9. o.*

A LELKI NAP PROGRAMJA

- 15:30 – BŰNBÁNATI LITURGIA SZENTSÉGIMÁDÁSSAL ÉS GYÓNÁSI LEHETŐSÉGGEL
- 17:00 – EGYÉNI TANÚSÁGTÉTELEK A SZERETETSZOLGÁLATRÓL
- 17:30 – SZENT FERENC KISNŐVÉREI KÖZÖSSÉGÉBŐL ÁGNES NŐVÉR BEMUTATJA A FERENCES LELKISÉGET
- 18:30 – SZENT FERENC VILÁGI RENDJÉRŐL WOLSKY ALBERT ÉS ZITA, FERENCES HARMADRENDIEK FOGNAK BESZÉLNI
- 19:00 – SZENTMISE

A lelki nap helye és ideje

veresegyházi római katolikus templom, **2009. november 14.**

SZENT ERZSÉBET IMAKILENCED

Árpád-házi Szent Erzsébet - templomunk védőszentjének - ünnepére készülünk. Lelki készületünk része lehet az alábbi imakilenced. Az imakilenced azt jelenti, hogy az ünnep előtt, azzal bezárólag 9 napon át Árpád-házi Szent Erzsébet életének egy-egy mozzanatát szemléljük, és egy rövid imádságot felajánlunk saját megtérésünkért, hogy hasonlóvá válhassunk hozzá Krisztus követésében. Ne felejtünk közben hálát adni Erzsébetért és azokért az ajándékokért, amelyeket az ő ünnepén akar nekünk Mennyei Atyánk adni.

ELSŐ NAP – November 11.

Szent Erzsébet életének zsenge korától haláláig alapvető vonása az áhítat, az imádságos szellem. Amikor csak tehetette, imádságba merült. Még a wartburgi kastély duhaj világában is egészen az imádságnak élt. Szent Erzsébet! Taníts meg engem is arra, hogy szüntelenül imádkozzam! Segíts, hogy mindenkor Isten közelségében éljek, és a Te példád szerint mindig Jézussal egyesüljek! Ámen.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

MÁSODIK NAP – November 12.

A felebaráti szeretet a legtökéletesebb Krisztus-szolgálat. Szent Erzsébet is Krisztust szerette a szegényekben, szenvedélyesen gyakorolta az alamizsnálkodást és az irgalmasságot.

Szent Erzsébet! Neveld szívemet részvétre a szegények iránt; irts ki belőlem minden önzést, kapzsiságot, fukarságot, szívtelenséget! Ámen.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

HARMADIK NAP – November 13.

Szent Erzsébet jámbor és szerető férje, Lajos, Krisztust látta meg Erzsébet ágyában az oda fektetett bélpoklos helyett. Erzsébet különösen a betegeket gyámolította nagy buzgalommal. Özvegységében pedig kórházat rendezett be számukra.

Szent Erzsébet! Oltsd lelkembe irgalmas szeretetedet, hogy szeressem beteg és szerencsétlen embertársaimat, vigasztaljam őket szenvedéseikben, segítsen őket gyógyulásukban; és soha ne feledjem, hogy testükkel együtt a lelküket is meg kell mentenem! Ámen.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

NEGYEDIK NAP – November 14.

Szent Erzsébet a hitvesi hűség és ragaszkodás mintaképe. Szerette férjét, megosztotta vele minden gondját, szép lelkületével is növelte boldogságát. Amikor pedig ráköszöntöttek özvegysége bánatos napjai, Lajos iránti szeretete és hűsége akkor is elevenen élt lelkében.

Leghűségesebb hitves, Szent Erzsébet! Segítsd társadalmunkat a családi élet megbecsülésében, különösen a hitvesi hűség megtartásában! Mennyei pártfogásoddal védj a keresztény házasságot, és adj a házastársaknak erőt a felbonthatatlanság krisztusi törvényének érvényre juttatásához! Ámen.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

ÖTÖDIK NAP – November 15.

Szent Erzsébet a termékeny és édes anyaság eszményképe. Fiatalon már három gyermek édesanyja. Anyaságának tartalma gyermekeinek boldogsága és erényes nevelése. Legnagyobb szenvedése volt, amikor durva rokonsága megfosztotta gyermekeitől. Csak férje hazatért lovagtársai vetettek véget ennek az égbekiáltó igazságtalanságnak.

Édesanyák dicsőséges példaképe, Szent Erzsébet! Sugározd példádat a szülők, elsősorban az édesanyák lelkére, hogy gyermekeiket Isten legnagyobb ajándékának tekintsék, az életfakadásnak gátat ne vessenek, gyermekeiket pedig Krisztus szellemében neveljék. Ámen.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

HATODIK NAP – November 16.

Szent Erzsébet az özvegyi élet vigasztalanságát a felebaráti szeretet gyakorlásával enyhítette. Minél jobban fájt magárahagyatottsága, annál inkább szolgálta és szerette Istent, és foglalta el minden idejét a szegények és betegek gondozásával. Világosíts példával, Szent Erzsébet, a magányos, a családi életen kívül álló nőknek, férfiaknak egyaránt, hogy szeretetre vágyó és boldogítani kívánó lelkületednek Isten szolgálatában, az Egyház feladatainak megvalósításában és a szeretetre szoruló gyámolításában találják meg egyensúlyát! Ámen.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

HETEDIK NAP – November 17.

Szent Erzsébet egész életét a megaláztatások hosszú sora kísérte. Wartburg várában lenézték és el akarták idegeníteni férjétől. Mindezt azután betetőzték a fiatal özvegyel, amikor télvíz idején gyermekeivel kiűzték a várból.

Alázatos Szent Erzsébet, emelj fel a megaláztatás nehéz óráiban, és öntsd belém lelkületedet, amellyel még megaláztatásaidban is hálaéneket énekeltél! Ámen.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

NYOLCADIK NAP – November 18.

Szent Erzsébet a szenvedés csodálatos példaképe. Megaláztatásai, férjének elvesztése, otthonából elűzetése folytonos keresztúttá avatták életét. Mégsem zúgolódott. Boldog volt, hogy Jézushoz hasonlíthatott. Érte minden megpróbáltatást nemcsak türelemmel, hanem szent örömmel is fogadott.

Drága Szent Erzsébet, a Te lelkületeddel akarom vállalni Isten kezéből szenvedéseimet, és boldogan kívánom hordozni keresztet Jézusért. Ámen

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

KILENCEDIK NAP – November 19.

Szent Erzsébetet rövid életének vége felé mindinkább betöltötte Szent Ferenc szelleme. Szent Klára leányainak életmódját igyekezett utánozni elűzetése után Marburgban. Szigorú lelkiatyja azonban nem engedte meg, hogy kolostorba vonuljon, hanem Szent Ferenc Harmadik Rendjébe tanácsolta. Szent Ferenc hírére vette Erzsébet erényességének, és szeretete bizonyosságaképpen elküldte neki viseltes kámzsáját. Erzsébet kegyelettel hordozta ruhája alatt a durva szőrruhát; benne is halt meg, alig 24 esztendőskorában.

Szent Erzsébet, Assisi Szent Ferenc Világi Rendjének hatalmas pártfogója, védj Szeráfi Atyánk küzdő gyermekeit földi vándorlásukban, ápd bennük a ferences szellem erényeit, és vezess minket a mennybe, ahol majd Jézus, Mária és Szent Ferenc társaságában Veled együtt örvezdezhétünk a Szentháromság dicsőségének örökkön-örökké. Ámen.

Miatyánk. Üdvözlég. Dicsőség.

Forrás: Szent Erzsébet imafüzet, Szent Maximilián kiadó, 1998

A búcsúkról

A Teremtő Lélek újság előző számában már beszámoltunk a papság évében nyerhető búcsúkról. November hónapban szintén találkozhatunk búcsú lehetőségével halottak napja alkalmából illetve a templombúcsú kapcsán. De mit is jelent a „búcsú”?

Eredeti neve "elengedés" (latinul: indulgentia) volt. Ez azt fejezte ki, hogy Isten az egyház által elengedi az ideig tartó büntetést. A magyar "búcsú" kifejezés arra utal, hogy az ember búcsút vesz a rá váró büntetéstől, Jézusnak az egyház révén közvetített kegyelme által.

Jézus megváltó halálának gyümölcseit rábízta az egyházra, hogy az oldás-kötés hatalmával szolgálja a bűnök és a bűnök következményeinek elengedésére. Ugyanis a bűnökre kapott feloldozás után még maradhatnak bennünk a bűnöknek bizonyos következményei, olyan dolgok, amelyekben még gyógyulásra van szükségünk azzal együtt, hogy az Istennel való kiengesztelődés már megtörtént.

Valójában Isten Országába jutni csak „száz százalékos” igennel lehet. Ha ez az igenünk még nem teljes, halálunk után még szükségünk van a tisztítóhelyre, hogy teljessé váljon Isten szeretetére kimondott igenünk.

Ilyen módon természetesen nem elég bizonyos búcsúi feltételek formális teljesítése. Nem helyettesíti a megtérésünket! Nem helyettesíti a szeretetet, ami Jézus főparancsa! De ha őszintén rendezni akarjuk életünket Jézussal együtt, ez az egyházra bízott szolgálat nagy segítségünkre lehet.

Búcsúkat nyerhetünk önmagunk számára, de közbenjárásként elhunytak számára is, hiszen keresztény küldetésünk, hogy segítsük egymást az üdvösség felé. Az imával és a tanúságtétellel tudjuk segíteni azokat, akik még a földön élnek, de az imádsággal, és az

egyház oldás-kötés hatalmával biztosított lehetőségekkel pedig tudjuk segíteni azokat is, akik a földi életből eltávoztak és a tisztulás állapotában vannak.

A bűcsúknak fontos gyümölcsei lehetnek:

- ✚ Mivel törekszünk arra, hogy a legkisebb bűn szándéka se maradjon bennünk (hiszen ez a teljes bűcsú feltétele), lélekben megújulunk.
- ✚ Segítünk a szenvedő lelkeknek, hogy a mennybe jussanak.
- ✚ Kapcsolatba kerülünk a túlvilággal (a szenvedő és a megdicsőült egyházzal): a tisztítóüzben szenvedőkkel (akikért imádkozunk); és a mennyben levőkkel is, hiszen oda kerülnek azok, akikért a bűcsút felajánlottuk. A megdicsőült lelkeknek pedig kérhetjük közbenjárását. (Megéljük az örömet, hogy bekapcsolódhatunk Krisztus megváltó művébe (Kol 1,24), hogy segíthetünk egymásnak; hogy élők és holtak együtt tartozunk Krisztus Titokzatos Testébe.)
- ✚ Elmélyül a kapcsolatunk a földön élő (küzdő) egyházzal: hiszen az egyház közvetítésével lehetünk részesei a bűcsúnyerés kegyelmének. Magunk erejéből erre sose volnánk képesek. Tehát hálával, s az egyházzal együtt érezve, imádkozunk a pápa szándékára.
- ✚ Bensőségesebb kapcsolatba kerülünk Jézussal: hiszen ő minden kegyelem és bűcsú forrása – a kegyelmeket az egyház is csak általa kaphatja.
- ✚ Feltámad bennünk a vágy, hogy ha ma ilyen értelmesen és hasznosan is élhettünk, akkor mindig értelmesen és Jézusnak adottan éljünk.

Az Apostoli Penitenciária rendelkezése alapján teljes bűcsút nyerhet, aki a plébániatemplomban a templombűcsú napján az Úr imádságát és a hitvallást imádkozza a szokásos három feltétellel (gyónás, áldozás, ima a pápa szándékára, azon túl, hogy a léleknek nem szabad ragaszkodnia semmilyen bűnhöz).

A templombűcsú ünnepe legyen a mi számunkra is alkalom a megújulásra, erősítse bennünk a vágyat az örök élet iránt, és segítsen bennünket, hogy együtt haladjunk Isten Országá felé!

Zsolt atya

Forrás: Apostoli Penitenciária: A bűcsú kézikönyve; Tomka Ferenc: A szentévi teljes bűcsúkról

Krisztus király ünnepe

Krisztus királyságának liturgikus ünneplése viszonylag új keletű. XI. Piusz pápa rendelte el a megemlékezést 1925-ben. Maga a gondolat azonban nagyon régi, az első keresztény közösségek idejére vezethető vissza. A filippiekhez írt levélben idézett himnusz a feltámadás révén dicsőségbe emelt Krisztus méltóságát a királykoronázás jellegzetes mozzanataival írja le. A fölmagasztalás megfelel a trónra ültetésnek: a *minden nyelv megvallja* a koronázáshoz kötött ünnepi üdvözlésnek, a *térdek meghajlása* pedig a hivatalos hódolatnak (Fil 2,6-11). Amikor az első keresztények a megdicsőült Jézust Uruknak szólítják és hittel vallják, hogy Ő az Úr, a kifejezés mögött az uralkodói méltóság nyer hangsúlyt (Ur = Küriosz). Az evangéliumok is érzékeltetik, hogy a Jézus keresztjére rakott felirat: Ő a zsidók királya, bár eredeti szándéka szerint az elítélés okát jelzi, mégis komoly igazságot fejez ki a hívő szemlélő számára.

Az első keresztények, amikor felismerik a názáreti Jézus föltámadásában és működésében az Ő Messiás mivoltát, ezzel már tanúságot tesznek az ószövetségi várakozások fényében az Ő királyságáról, hiszen a Messiás, a "Fölkent" szó éppen erre utal. Mindenesetre azt látnunk kell, hogy Jézus szuverén módon értelmezi küldetését. A politikai és hatalmi hangsúly helyett az emberek megváltoztatása, Istenhez vezetése a fő célja. Az e világi típusú országszervezés helyett a lélek, a szív útját irányítja Isten felé. Népet gyűjt Istennek, az elveszett után megy, felkínálja Isten uralmát, a megtérés lehetőségét, de nem e világi, uralkodói módszerekkel, nem kényszerítő parancsszóval, hanem az üdvösség meghirdetésével. Ez nem e világ stílusa, amely hozzászólt a hatalmi szóhoz és általában az erősebb jogát ismeri el. Így Krisztus királysága és egyáltalában műve, az általa adott üdvösség, emberi mércével mérve, mindig magában hordoz valami bizonytalansági tényezőt, amit csak a hit múlhat felül. Hányszor szeretnénk, hogy Isten valamilyen módon megmutassa hatalmát, erejét! Bizony nemegyszer gondolunk arra, hogy Krisztus erővel nyilvánítsa ki igazát, amikor szembesülünk a hívő lét megaláztatásaival. Ilyenkor nem Megváltónk hagy el minket, nem Isten "rejt el arcát" előlünk, hanem mi gondolkodunk túlságosan is e világ kategóriái szerint. Éppen ilyenkor jó arra figyelni, hogy ez az idő átmeneti, Krisztus számol második eljövételével, királysága, igazsága nagy kinyilvánulásával a végső ítéleten.

Forrás: Gaál Endre Új ember 2001. 11. 25.

Elsőáldozás

Október 11-én a fél 10-es szentmisében 18 gyermek vehette magához először az Oltáriszentséget. Örömük az egész egyházközség ünnepe is volt. Imádkozzunk értük, hogy az az út, amin elindultak hosszú és örömteli legyen, és rendszeresen találkozhassanak Jézussal a szentmisékben.

Új boldoggal gazdagodott a magyar Katolikus Egyház

Meszlényi Zoltán Lajos 1892. január 2-án született Hatvanban. Esztergomban a bencés gimnáziumban érettségizett, majd pártfogója, Vaszary Kolos bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek Rómába küldte ahol teológiát tanult a Collegium Germanico-Hungaricumban. 1915. október 28-án szentelték pappá. 1916 végétől Csernoch János bíboros, hercegprímás megbízásából a Prímási Palotában dolgozott. 1931-ben lett a főkáptalan tagja, a későbbiekben nógrádi és honti főesperes, majd a káptalan helynöke. XI. Piusz pápa kinevezése nyomán 1937. október 28-án

Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás, Breyer István győri megyéspüspök és Kriston Endre püspök Sinope címzetes püspökévé szentelte. Ettől a pillanattól a mindenkori esztergomi érsek segédpüspöke volt. Amikor az állambiztonsági szervek Mindszenty József bíborost 1948. december 26-án letartóztatták, majd koncepció perben elítélték, a kinevezett érseki helynök, Drahos János pedig meghalt, ő lett az egyházmegye érseki helynöke. Székfoglalójában ígéretet tett: „Krisztus hú pásztoraként a hitet és Egyházunk iránti hűséget nem tagadom soha! Isten engem úgy segítjen!”

Meszlényi Zoltán püspököt 1950. június 29-én késő délután hurcolták el esztergomi lakásáról az állambiztonsági szervek emberei. A kistarcsai internáló táborba került, ahol elkülönítve őrizték és kínozták. A kínzások, ütlegelések és végkimerülés következtében, 1951. március 4-én meghalt. Hamvait a rákoskeresztúri Új Köztemetőben helyezték el. 1966. június 24-én földi maradványait exhumálták, és az esztergomi bazilikában helyezték örök nyugalomra.

A vértanú a keresztény szent legősibb típusa. Ez a legnagyobb szeretet bizonyossága: „senkinek sincsen nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). Vagy ahogy Jézus fogalmaz: „barátaimnak mondalak titeket” (Jn 15,15). Aki Krisztusért, az egyházért, a szegényekért vagy az üldözöttekért adja az életét, és ezt katolikus hitéből fakadóan teszi, akkor biztosan méltó arra, hogy vértanúként tiszteljük. Meszlényi Zoltánnál ez a helyzet. De természetesen egy ilyen döntés, egy ilyen radikális tanúságtétel előzményekből sarjad ki. Az isteni kegyelem működik az ember életében, és sokszor az apró helyzetekben való nagylelkűség és helytállás érik meg annyira, hogy a drámai pillanatokban hősiességhez vezet. Meszlényi Zoltán a mindennapi élet részleteinek is a szentje, mert ezekből áll össze a jellem, ezekben kell az embernek magát gyakorolnia, ezekben kell kifejleszteni azt a keresztény készséget, ami nagy és fontos pillanatokban is a hűséges tanúságtételhez kell. Meszlényi Zoltán mai szent. Éppen mivel az életéről annyi apró, ha tetszik, banális részletet is tudunk, közel áll hozzánk. Neki is volt pulóvere, az utolsó és egyetlen pulóverét a börtönben ajándékozta oda egy szerzetesnek. Ő, aki talán megfagyott. Ő is utazott autóbusszal. Olyannyira, hogy a háború után esztergomi emberek megkérték, hogy rokonuknak, ismerősüknek Budapestre vigyen el egy levelet, vigye föl a lakásra és adja oda. Tehát mindenféle ilyen apróságból derül ki, hogy ugyanazt az életet élte, amit mi valamennyien. Volt olyan, hogy nehéz problémák jöttek a hivatalban, az emberi kapcsolatokban, voltak olyan gondjai, amelyeket ma ijesztőnek találnánk, például a romok restaurálása a háborús károk után, olyan helyzetben, amikor semmilyen gazdasági erőforrásra nem számíthatott, hiszen a pénz is elértéktelenedett, meg el is vették azokat a javakat, amelyekből esetleg lehetett volna erre gondolni. Aki az ilyen nehéz helyzetekben hűséges, annak az élete summája is valószínűleg pozitív és kedves lesz Isten előtt. Forrás: Magyar Kurír

Emberi történetek VI.

Az elmúlt hét végén ismét Tolnán voltam Édesanyámnál. Ez nem lenne igazán említésre méltó, ha nem kapcsolódna Mindenszentek ünnepéhez. Ilyenkor mindig nagy a forgalom, különösen vasárnap este hazafelé jövet. Már sötétedett, mikor elindultam Tolnáról. Tudtam, hogy sokan lesznek az utakon, arra is számítottam, hogy mindig akad néhány türelmetlen autós, aki a konvojban haladó kocsisorból kiugorva néha elég veszélyes előzésbe kezd – épp ezért megpróbáltam óvatosan vezetni. Mivel viszonylag lassan hajtottam, könnyen észrevettem az út mellett itt is, ott is felfénylő mécseseket. Tudom, hogy sok baleset történt az utóbbi években ezen az útszakaszon – tanúsítják az újabb és újabb kis kereszttek, fejfák, emléktáblák. De hogy ennyi – pedig nem is biztos, hogy mindegyiket észrevettem – azt csak most láttam. Hazáig legalább húsz megjelölt helyet hagytam el. Szomorú mementók!

A halált, szeretteink elvesztését nem könnyű elfogadni, – még akkor sem, ha hívóként valljuk, hogy a földi élet befejezése nem jelent végleges pusztulást.

Ezeket a dolgokat gondolkodtam hazafelé, miközben nemcsak az út melletti mécseseket, hanem az ezernyi gyertyától világító temetőket is láttam. Imádkoztam, hogy baj nélkül hazaérjek. Bízom a Gondviselő Atyában, aki, mint már oly sokszor, most is vigyáz rám. Ennek tavaly nyáron „kézzelfogható” bizonyosságáról személyesen is meggyőződhettem. Elmesélem.

Egy júliusi délutánon nagyon meleg, párás, fülledt időben indultam Tolnára. Sosem bírtam igazán ezt a trópusira emlékeztető klímát, mindig fejfájást, nyomottságot, figyelemzavart okozott. Még félúton sem voltam, mikor egy kis időre teljesen „kihagytam” – az is lehet, hogy egy másodpercre elaludtam – és leszaladtam az útról. A jobb oldali kerekek az útmenti árok szélén, a fűben haladtak, amikor felocsúdtam. Ijedtemben – nyilván azért, mert nem voltam teljesen „észen”, a lehető legrosszabbat tettem: padlóig nyomtam a féket. Erre a kocsi, aminek a bal kerekei az aszfalton voltak, teljesen keresztbe fordult az úton, és csúszott orral a bal oldali árok felé. Szerencsére időben megállt... Nem tudom pontosan megfogalmazni, hogy mit éreztem abban a néhány pillanatban, amíg ez lejátszódott. Valami jeges szorítás volt a mellkasomban (szívemben?), majd a következő másodpercben kivert a hideg verejték. Iszonyatos volt! De nagyon hamar tudatosult bennem az is, hogy milyen csodálatos a Gondviselés:

nem jött szembe senki. A mögöttem jövő autó annyira távol volt, hogy le tudott fékezni. Én is gyorsan összeszedtem magam és egyenesbe kormányozva járművem, folytattam az utat. Nem messze volt az a bizonyos kamionos bisztró, amiről már egyszer írtam. Ott megálltam, és még mindig szapora szívveréssel, remegő lábakkal beszédültem a már ismerős helyiségbe. (Az első alkalom óta már néhányszor megálltam itt, már csak „megszokásból” is.) Most nem a barátságos fiatalember volt a pultnál, hanem egy kedves szőke hölgy. Korábban már vele is találkoztam.

Ő is megismert, és rögtön kérdezte is:

- Kapucsínót?

- Inkább egy pohár vizet kérek – mondtam remegő hangon. – Az előbb majdnem az árokba csúsztam.

- Jöjjön ide a pult mögé, itt a vízcsap. Mossa meg az arcát egy kis hideg vízzel! – mondta együttérzően.

Úgy is tettem. Aztán megittam egy hideg kólát, kicsit még „nyalogattam” lelki sebeimet, arra gondolva, hogy akár meg is halhattam volna... De a Teremtőnek még tervei lehetnek velem itt a földön... Aztán elköszöntem és tovább indultam.

Hálát adtam a Jóistennek, hogy megint vigyázott rám. Megköszöntem, hogy egy újabb Jótevőt küldött nekem a kedves szőke hölgy személyében. Sokkal jobban voltam, most már éberem, figyelmesen vezettem. (Édesanyámnak nem említettem a „kalandomat”.)

K. Ilona

Mire van szükség részünkről, hogy gyakorolhassuk a szentségimádást?

Semmittevésre: Jó megtapasztalni annak igazságát, hogy a Mennyei Atya szüntelenül munkálkodik az angyalokkal, szentekkel és a Szűzanyával együtt. Isten mindenhatóságának igazi megtapasztalása akkor kezdődik, amikor elérünk saját „mindenhatóságunk” végére, és nincs több ötletünk. A semmittevés nem lustálkodás, hanem befogadó figyelem. Idő kell ahhoz, hogy az élet által felkavart dolgok leülepedjenek bennünk. Nem elvesztegetett, üres idő akkor sem, ha a gondolataink kuszák. Engedjük őket nyugodtan kavarni! Ne bosszankodjunk, és fel kell hagyni a gondolat-vadászattal is! Egy kis

humorral térjünk vissza Jézushoz! Neki semmi nem idegen abból, ami hozzánk tartozik. Előtte szabad kiadnunk a dühünket, a haragunkat is. Egyszerűen engedjük meg, hogy Isten ránk nézzen! Ő szeret minket kavargó, zűrös gondolatainkkal és érzéseinkkel együtt. A legnagyobb dolgok akkor történnek, amikor mi igazából nem csinálunk semmit, hanem csak megpróbálunk teljesen belehelyezkedni annak jelenlétében, aki Mózesnek azt mondta önmagáról, „én vagyok az, aki van”. Aki jelen van, aki jelen volt, és aki jelen lesz.

Vágyra: Életünk legmélyén a vágyaink irányítanak bennünket. Szükség van arra, hogy felébredjen szívünkben a Jézus utáni vágy. A Tábor-hegyen azt mondták a tanítványok: „Mester, jó nekünk itt lennünk”. Jó veled időzni. Mi, keresztények gyakran hasonlítunk ahhoz a pszichiátriai beteghez, amelyik állandóan azt kiabálja „Haza akarok menni! Haza akarok menni! Haza akarok menni!”, és amikor kinyitják neki az osztály ajtaját, nem megy haza. Amikor nyitva vannak a templomaink, akkor sem megyünk be. Amikor „haza lehetne menni” az Atyához, aki különös módon jelen van Jézus Krisztus által az eukarisztiában, akkor sem élünk a lehetőséggel, nem megyünk be. Ennek a magatartásnak a mélyén valami egészen furcsa torzulás van: nem szeretünk együtt lenni azzal, aki szeret együtt lenni velünk. „Velem voltál és én nem voltam veled” – mondja Szent Ágoston.

Ezért először fel kell ébreszteni szívünkben a vágyat. Azt a vágyat, hogy szeressünk együtt lenni azzal, aki annyira szeret minket, hogy mindent odaadott nekünk. Ez a vágy ott van a szívünk mélyén, ahol maga a Szentlélek van jelen. Ő az, aki ezt a vágyat szüntelenül ébresztgeti bennünk. Engedjük a Szentléleknek, hogy ez a vágy a felszínre jöjjön, betöltse az életünket, meghatározza az időnket, a gondolatainkat és a tetteinket. A Szeretet találkozhasson végre azzal, akit szeret.

Varga László atya írása alapján

Istenre hagyatkozás a párkapcsolatban

"Nem jó az embernek egyedül lennie. Adok neki segítőtársat, aki hozzá illő." (Ter 2,18) Rendkívül beszédes itt az a kifejezés, hogy "segítőtárs". Szóval nemcsak arról van szó, hogy valaki az ellenkező nemből, hanem segítőtárs, aki "hozzánk illő". Vajon én felfogom-e személy szerint, hogy ez mit is jelent valójában? Vagy pedig elengedem a fülem mellett ezt a mondatot? Töreksem-e megtalálni az igazit, aki valóban hozzám illő? Vagy pedig beérem bárkivel?

Megkérdézem-e Istent, hallgatok-e az Ő szavára, Aki hozzám illő társat szán nekem és ebből következően harmonikus, boldog házasságot is? Vagy pedig én akarom kitalálni magamnak, hogy milyen ember legyen a házastársam? Vajon a belső fontosabb-e számomra, vagy a külső? Tisztában vagyok-e azzal, hogy ideális, hibátlan (azaz tökéletes) férfi/nő nem létezik? Elfogadom-e a párom hibáit már a házasságra való készülés éveiben is? Vállalom-e a párkapcsolat során a kereszteteket (konfliktusok, a másik fél hibái, időráfordítás, önkritika, fizikai távolság, stb.)? Vagy pedig "szelektálok" a keresztetek között? Fel tudom-e ajánlani ezeket a kereszteteket a páromért?

"Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassa szét." (Mk 10,9)

Készülök-e már most arra, hogy a páromhoz egy életen át hűséges maradjak? Igyekszem-e már most hűséges maradni a barátomhoz/barátnőmhöz egészen addig, amíg Istennek terve van azzal a kapcsolattal? Vagy pedig súlyos sebeket okozok neki a hűtlenségemmel? Úgy állok-e hozzá a jelenlegi kapcsolathoz, hogy akár a mostani párom is lehet az én jövődöbeli házastársam? Gyakorlom-e már most a párkapcsolaton belüli szeretetet? Vajon a "szeretlek" szónak van tartalma is, vagy pedig csak manipulációra használom? Felfogom-e, hogy a szeretet valójában a másik fél legnagyobb lelki szükségletének kielégítését jelenti, nem pedig csupán érzelmi töltettel bíró fogalom? Képes vagyok-e a páromat kitartóan szeretni akkor is, ha éppen rossz kedvem van? Vagy pedig ez nálam "hangulatfüggő"? Tudatosítom-e magamban, hogy a szeretethiány képes aláásni és tönkretenni egy kezdetben boldog párkapcsolatot is? Vajon a Végtelent akarom-e adni a páromnak, vagy pedig beérem csupán az én "véges" önmagammal is?

"Ne paráználkodjál!" Ragaszkodom-e a házasság előtti tisztasághoz? Vagy pedig eljátszom a testemmel a végleges önátadást (elköteleződést), holott valójában ezt nem is gondolom komolyan?

A szex csak a házasságon belül töltheti be az Isten által neki rendelt szerepet. Szánok-e kellő időt a párkapcsolaton belüli kommunikációra (lelki beszélgetés)? Vagy inkább hagyom, hogy az elköteleződés legapróbb jelei is teljesen kiszorítsák ezt a kapcsolatomból (ölelés, csók, simogatás, stb.)? Valójában a testi elköteleződés jelei nem helyettesítik a szóbeli kommunikációt. Tisztában vagyok ezzel, amikor éppen a párommal töltöm az időmet? Igyekszem-e minél színesebbé tenni a kapcsolatot?

Ha az Úr valaki mást szán az én házastársamnak...

Gondolok-e arra, hogy mit jelent az, hogy valaki hozzám illő? Megkérdem-e erről Istent? Vagy ezt is csak én próbálok egyénileg megfogalmazni az Ő megkérdése nélkül? Tudatában vagyok-e annak, hogy talán nem a jelenlegi párom lesz majd az én férjem/feleségem? Vagy inkább megpróbálok elkerülni a szakítást, mert az fájdalmas (ez utóbbinak "gyümölcse" egy rossz, boldogtalan házasság)?

Tudok-e keresztény módon szakítani? Töreksem-e arra, hogy az ezzel járó lelki sebek a lehető legkisebbek legyenek (négy szemközt, egy félreeső helyen beszélem ezt meg azzal, akivel eddig együtt jártam)? Vagy pedig az a célom, hogy minél jobban megalázzam a páromat (esetleg nyilvánosan, mások szeme láttára)?

Végezetül: kitartóan kérem-e az Urat, hogy Ő vezesse hozzám a leendő házastársamat, vagy pedig én, egyedül akarom őt mindenáron megtalálni?

Petneházy András

ESEMÉNYNAPTÁR

November 8.	9.30 gyerekprédikáció
November 13.	19.00 Elsőáldozásra készülő szüleinek megbeszélése
November 14.	15.30 Szent Erzsébet lelki nap
November 19.	18.00 ünnepi szentmise templomunk búcsúján
November 22.	18.00 gyerekmise
November 28.	9 - 12-ig véradás 9.00 adventi ajándékkészítés 14.00 elsősegély bemutató
December 6.	9.30 gyerekprédikáció

KEDVES GYEREKEK, ÉS PERSZE KEDVES FELNŐTTEK! ☺

**A Családos Közösség szeretettel vár Titeket
ADVENTI AJÁNDÉK-KÉSZÍTÉSRE,
amelyet november 28-án, szombaton 9-12h-ig
a Szent Pio otthonban rendezünk!**

FONTOS:

**Hozz magaddal ollót, metszőollót névvel ellátva,
ha tudsz : koszorúalapot (tavalyi is jó), a koszorú díszítésére
alkalmas zöldet, terméseket, egyéb díszeket...stb.!**

**Az alapanyagok nagy részét közösen vesszük meg, ehhez szívesen
vonnánk a családok anyagi támogatását, lehetőségük szerint.**

**GYERTEK EL, ÉS KÉSZÜLJÜNK EGYÜTT, SZERETETBEN A
KARÁCSONYRA,
JÉZUS SZÜLETÉSÉRE! ☺☺☺**

KEDVES FELNŐTTEK!

Szintén november 28-án 9-12h-ig a plébánián véradás lesz.

**A Magyar Vöröskereszt vár mindenkit,
aki betöltötte a 18. életévét, és egészséges.**

A véradással mi is segíthetünk a beteg vagy sérült embereken.

**Egy közös ebéd után 14h-tól elsősegély-nyújtási bemutatót tart a
Vöröskereszt, mindenkit szeretettel várnak!**

GYERTEK EL, SEGÍTSETEK ÉS TANULJATOK!

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap 18.30
Hétfő szentségimádás.....19.00
Csütörtök szentségimádás 19.00
Szombat.....08.00
Vasárnap 08.00; 09.30; 18.00

Reggeli szentségimádás hétfőtől
csütörtökig 6.00; pénteken 5.00
órától, hétvégén 6.30-7.30-ig
(zsoltosma 6:30-tól)

Gyónási lehetőség minden mise előtti 15
percben, illetve előre megbeszélte
időpontban a plébánián is van gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTÉSEN

Szombat.....18.00
Vasárnap 11.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTTYÁNBAN

Vasárnap 11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második
csütörtök 17.00

Útkeresők: minden kedd 19.00

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Életige kör minden hónap 1. csütörtök
19 óra

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 1 hónappal
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a 06-30-474-4549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a 06-20-9104-509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
óráig.**

Szent Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban
előzetes megbeszélés szerint.

**A szentmise szándékok elolvashatók a falíújságon vagy a
sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.